

Naslov:

Dvorniković, Vladimir

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Vladimir Dvorniković (Severin na Kupi, 28.07.1888. - Beograd, 30.09.1956.), filozof.

Gimnaziju pohađao u Zemunu i Sarajevu (1898. - 1906.). Filozofiju studirao u Beču (od 1906.), gdje je i doktorirao (1911.) kod F. Jodla tezom "Von der Notwendigkeit der psychologischen Begründung Erkenntnistheorie". Od 1910. nastavnik Velike realke u Sarajevu, od 1917. gimnazije u Bihaću, a od 1918. Kraljevske muške učiteljske škole u Zagrebu. Od 1925. do 1926. u istom je gradu radio kao redoviti profesor na Filozofskom fakultetu.

Održao je više od 400 predavanja u zemlji i inozemstvu (Beč, Prag, Zürich). Godine 1933. u Beogradu postavljen za inspektora, a zatim i za pomoćnika ministra prosvjete. Od 1945. do 1950. radio u Savjetu za građevinarstvo i građevinsku industriju, a od 1953. kao stalni honorarni nastavnik Brodarske srednje tehničke škole.

Mjesto:

Zemun

Sarajevo

Beč (Austrija)

Bihać

Beograd

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Vrijeme djelovanja:

1888-1956 g.

Funkcije:

Objavljivao je rasprave, studije, eseje, članke i prikaze u periodikama "Omladina" (1909., 1918.), "Nastavni vjesnik" (1910. - 1911., 1919. - 1920.), "Hrvatska njiva" (1917. - 1926.), "Nova Evropa" (1920. - 1922.), "Europäische Revue" (1926.), "Letopis Matice srpske" (1927., 1938. - 1940.) "Republika" (1956.) i dr.

Najznačajnija djela su mu "Karakterologija Jugoslovena" (1939.) i "Savremena filozofija" I i II (1919., 1920.). Od 1930. bavio se i slikarstvom.

Naslov:

Brnobić Humski, Josip

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Muzički pedagog, dirigent i skladatelj Josip Brnobić rođen je u Brnobićima kod Huma 5.11.1894. Po završetku talijanske osnovne škole i jednogodišnje pripravnice, maturira 1913. na Hrvatskoj gimnaziji u Pazinu. Od 1913. radi kao pomoćni učitelj na osnovnim školama u Pazinu i Čepiću, a 1916. polaže ispit zrelosti za pučke škole na Učiteljskoj školi u Kastvu. Školske 1918/1919. imenovan je na mjesto učitelja pjevanja na Hrvatskoj gimnaziji u Pazinu. Tijekom službovanja u Pazinu angažirano sudjeluje u djelatnostima Hrvatske čitaonice u Pazinu, te radi kao tajnik Odbora za promicanje učiteljskih interesa za Istru. Od 1920. do 1923. studira na Muzičkom konzervatoriju u Ljubljani. Po završetku studija preuzima mjesto dirigenta (1924-1928) pjevačkog društva „Slavec“ i radi kao muzički pedagog u gimnazijama u Ljubljani (1924-1928), Bihaću (1928-1929), Skopju (1930-1938), gdje usporedno vodi pjevačko društvo „Vardar“ i „Mokranjac“, Beogradu (1938-1942) i Vršcu (1942-1951), gdje radi na Učiteljskoj školi te utemeljuje osnovnu glazbenu školu i pjevački zbor „Žarko Zrenjanin“. Od 1951. do umirovljenja 1960. obavlja dužnost direktora glazbene škole u Rijeci, te ravna zborom „Jedinstvo“. Umro je u Rijeci 1984. godine.

Svoje glazbeno i pedagoško iskustvo objavio je 1938. godine u udžbeniku za I. i II. razred srednjih škola „Teoretsko-praktična škola pjevanja“, koji je bio u službenoj uporabi do 1946. godine. Tijekom obrazovanja i kasnije karijere bavi se skladanjem. Nakon prvijenca „Oblaček“, napisanog u Pazinu tijekom školovanja 1913., komponirao je tridesetak skladbi za soliste, zborove i orkestar te liturgijsko izvođenje, te glazbeni kazališni komad namijenjen djeci „Pingvini“.

Mjesto:

Pazin

Ljubljana

Bihać

Skoplje (Makedonija)

Beograd

Vršac

Rijeka

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Vrijeme djelovanja:

05.11.1894.

Naslov:

Benko Grado, Artur

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Artur Benko Grado (Ogulin, 06.06.1875. - Zagreb, 10.07.1946.), hrvatski publicist.

Osnovnu školu završio u Ogulinu 1885., gimnaziju u Zagrebu 1893. godine. Iste godine upisao pravo u Parizu, a studij završio u Beču 1898. godine. Službovao u bosanskohercegovačkim mjestima, najdulje u Bijeljini i Sarajevu kao kotarski predstojnik. Osumnjičen za proaustrijsko djelovanje, zatočen u Bihaću i interniran u Sarajevo. Nakon umirovljenja (1919.) boravi u Zagrebu gdje je bio predstojnik državne iseljeničke službe u Pokrajinskoj vladi (1920. - 1922.).

Od 1922. do 1924. djelovao u iseljeničkoj službi Hrvatskog radiše te od 1923. do 1932. u Ministarstvu socijalne politike i Iseljeničkom komesarijatu kao stručnjak za iseljenička pitanja. O iseljeničkim je problemima, osim u hrvatskim, pisao i u njemačkim, francuskim i engleskim časopisima. Za rad u upravi BIH nagrađen Viteškim redom Franje Josipa, a 1915. Redom željezne krune III. reda te počasnim znakom Crvenog križa s ratnom deklaracijom. Godine 1926. odlikovan za doprinos u poznavanju problematike iseljništva.

Mjesto:

Beč (Austrija)

Pariz

Sarajevo

Bihać

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Vrijeme djelovanja:

1875-1946 g.

Funkcije:

Publicist.

VIAF osoba:

305616320